

Sekban M., Köse İ. A. (2017). KKTC’de Genel Ve Mesleki Liselerde Görev Yapan Öğretmenlerin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlik Algılarının İncelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17 (2), 884-901.

Geliş Tarihi: 07/03/2017

Kabul Tarihi: 08/05/2017

KKTC’DE GENEL VE MESLEKİ LİSELERDE GÖREV YAPAN ÖĞRETMENLERİN ÖLÇME DEĞERLENDİRME UYGULAMALARINA YÖNELİK YETERLİK ALGILARININ İNCELENMESİ*

Mustafa SEKBAN**
İbrahim Alper KÖSE***

ÖZET

Bu araştırmada; Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde görev yapan genel ve meslek lisesi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlik algılarının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma verileri Sever (2012) tarafından geliştirilen Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlik Algısı Ölçeği ile bilgi formu ile toplanmış, uygulanabilmesi için DFA yapılmış olup kabul edilebilir fit değerleri görülmüştür. Araştırma sonunda; ölçme değerlendirme sürecinin planlanma aşaması ve değerlendirme anlayışının diğer boyutlara göre öğretmenlerin kendilerini daha yeterli algıladıkları, ölçek bütününde ise yeterli düzeyde algıladıkları gözlenmiştir. Cinsiyet değişkenine göre sadece “Sürecin Gözden Geçirilmesi” alt boyutunda kadın öğretmenlerin kendilerini daha yeterli algıladıklarını bulunmuştur. Ölçme ve değerlendirme dersi alıp almama durumu, hizmet içi eğitim alıp almama durumu ve mezun oldukları yükseköğretim programı değişkenlerine göre, öğretmenlerin verdiği cevaplar doğrultusunda anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Öğretmenlerin mesleki kademelerinin, haftalık ders yükünün ve şu an çalıştıkları okuldaki öğretmen sayılarının ölçeği yordadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ölçme ve Değerlendirme, Yeterlik Algısı, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

INVESTIGATION OF EFFICIENCY PERCEPTION LEVELS OF TEACHERS WORKING IN GENERAL AND VOCATIONAL HIGH SCHOOLS OF TRNC IN TERMS OF ASSESSMENT AND EVALUATION APPLICATIONS

ABSTRACT

In this research, the aim was to study the perception of teachers about assessment and evaluation whom are working in general and vocational high schools in TRNC. The research data has been collected by information forms and the Assessment and Evaluation Method Level of Competence Scale which was reformed by Sever (2012). Also, for it to be applicable confirmatory factor analysis was completed and the values were found to be acceptable. At the end of the research, at the stage of planning the assessment and evaluation, we see that teachers felt that they are qualified enough, and looking at the whole scale, we see that they see themselves as sufficient. However, when looking at gender, we notice that when “Reviewing the Process”, female teachers feel more qualified. According to the teachers answers, there seem to be no difference made with taking Assessing and Evaluating courses, in-service training, and the change in the universities programs.

Keywords: Assessment and Evaluation, Perception of Competence, Turkish Republic of Northern Cyprus

* Bu makale, 2017 yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Bilim Dalında hazırlanmış olan “Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde Genel ve Mesleki Liselerde Görev Yapan Öğretmenlerin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlilik Algı Düzeylerinin İncelenmesi” adlı yüksek lisans tezinin bir özeti şeklindedir.

** Yakın Doğu Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü, sekbanmustafa@hotmail.com

*** Doç. Dr., Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, i.alper.kose@gmail.com

1. GİRİŞ

Temel fonksiyonu “bireyi hayata hazırlama” olan eğitim; yaşantı, deneyim, gözlem, deneme-yanılma yoluyla, bireyin bilgi örüntüsünü yapılandırma süreci olarak karışımıza çıkar. Bireyin hayatında karşı karşıya kalabileceği sorunları çözebilecek seviyede zihinsel, duyuşsal ve devinişsel niteliklerle donanımlı olmasını sağlamak eğitimin temel özelliklerinden biridir (Kablan, 2014). Bireyin bu gibi vasıfları gelişi güzel bir eğitim süreci sonrası kazanması kabul edilebilecek bir durum olamayacağından, bireylerin karşılaşabilecekleri sorunların çözüm yolunda, yeterli seviyeye ulaşabilmeleri için belirli bir plan ve programın pratikte uygulanması ve bu plan, program sınırları içerisinde istenilen özelliklerin davranışsal biçimde meydana getirilmesi sağlanmalıdır (Özçelik, 1998). Günümüzde bir bilgi ya da tekniği, bir sanatı öğreten kişi olarak tanımlanan “öğretmen” bu niteliklerinin yanında da öğrenmeyi de öğreten ve öğrenciye bilgi alma, bilgiye ulaşma alışkanlığı kazandıran kişi olarak karşımıza çıkar (Yılmaz, 2016). Gerek milletler, gerek toplumlar hatta aile hayatında da değişimler hızlı bir şekilde sürmektedir. Bunun önüne geçmek ya da durdurmak doğru olmayacağından bu değişimleri istenilen ve yararlı yöne doğru yönlendirmek yapılacak iş olmalıdır. Bu işlevi de toplumda yerine getirecek kişiler öğretmenlerdir (Ertuğrul, 2015).

Bir öğretmenin kendisinden bekleneni layıkıyla yapabilmesi, öğrencilerine istendik davranış kazandırması ve verimli bir iş yaşamını devam ettirebilmesi için temel yeterlikleri elinde bulundurması gerekmektedir. Öğretmen yeterlik düzeyi, eğitim kalitesine direkt etki eden önemli bir etmendir (Genç, 2000). Mesleki alan bilgi düzeyi başta olmak üzere, genel kültür ve pedagojik bilgi ve becerisi bu yeterliklerin başında yer alırken, öğretmenlerin edindiği misyon gereği stratejik önem gözetilen niteliklerden biri de yeterli düzeyde ölçme ve değerlendirme yeterliğine sahip olmasıdır (Gullickson, 1985; Daniel ve King, 1998; Mertler, 1999; Zhang ve Burry-Stock, 2003; akt. Akdağ ve Ekmekçi, 2012).

Teknoloji ve bilimdeki gelişmelerin gerisinde kalmak istemeyen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde de, eğitim alanında büyük girişimler ve yatırımlar başlatılmış, Türkiye Cumhuriyeti’nin de desteğiyle çağdaş uygarlıklar seviyesinde eğitim ve öğretim vermeye başlanmıştır (Dağlı, 2015). Bunun sonucunda Kıbrıs Türk Eğitim sistemi, zamana uygun olacak şekilde 2005 yılında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Dairesi tarafından modernize edilmiştir. Modernize edilen Kıbrıs Türk Eğitim sisteminin içinde var olan ölçme ve değerlendirme uygulamalarını günümüze uygun şekilde düzenlenmiş hali yer almaktadır. Kıbrıs Türk Eğitim sisteminde ölçme ve değerlendirme uygulamaları, öğrencinin bilişsel gelişimini gerçekleştirmesine, öz değerlendirmesine, bağımsız düşünüp karar vermesine, öğrenme seviyesine ve kabiliyetlerine katkıda bulunur (KKTCEB, 2005).

1.1. Alt Problemler

- 1- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde genel ve meslek lisesi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algı düzeyleri nasıldır?
- 2- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde görev yapan genel ve meslek lisesi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algı düzeyleri;
 - a. Cinsiyetlerine,

- b. Ölçme ve değerlendirme dersi alıp almama durumlarına,
 - c. Hizmet içi eğitim alıp almama durumlarına,
 - d. Mezun oldukları yükseköğretim programı değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- 3- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde görev yapan genel ve meslek lisesi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algı düzeyleri:
- a. Kıdem yılı,
 - b. Halen görev yapmakta olduğu okuldaki hizmet yılı,
 - c. Görev yapılan okuldaki öğrenci sayısı,
 - d. Görev yapılan okuldaki öğretmen sayısı,
 - e. Toplam ders yükü değişkenleri üzerinde ne düzeyde yordayıcı güce sahiptir?

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu çalışma Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı Talim Terbiye Dairesi tarafından yenilenen Kıbrıs Türk Eğitim sistemindeki ölçme ve değerlendirme uygulamaları ile ilgili öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yeterlilik algılarını, yeterlilik algılarının bazı değişkenlere göre nasıl değiştiğini ve ölçme - değerlendirme yaklaşımlarına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Bu bağlamda, öğretmenlerin uygulama esnasındaki yeterliliklerinin neler olduğunun belirlenmesi ve incelenmesi neticesinde öğretmen yetiştirmeden sorumlu olan kurumların gereken önlemleri almasına ve kalitenin artmasına yardımcı olabilecektir.

1.3. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma kapsamında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde Genel ve Mesleki Liselerde Görev Yapan Öğretmenlerin ölçme-değerlendirmeye ilişkin yeterlilik algıları; cinsiyet, ölçme ve değerlendirme dersi alıp almama, hizmet içi eğitim alıp almama, eğitim durumları, hizmet yılı, kıdem, ders yükü, mezun olunan programı değişkenlerine göre incelenmiştir. Böylece, bu değişkenlerin öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme ilişkin yeterlilik algıları üzerinde etkili olup olmadığı irdelenerek bu konuda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığının gerekli önlemleri alması için önerilerde bulunulmaya çalışılmıştır. Ayrıca araştırmanın bulgu ve sonuçlarının;

- 1- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Dairesi,
- 2- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı Denetleme, Değerlendirme ve Yönlendirme Kurulu,
- 3- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı Yükseköğretim ve Dış İlişkiler Dairesi,
- 4- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı Genel Ortaöğretim Dairesi,
- 5- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı Mesleki Teknik Öğretim Dairesi açısından önemli olabileceği düşünülmektedir.

Ek olarak bu araştırmanın ölçme değerlendirme alanında yapılacak diğer araştırmalara katkı sağlaması beklenmektedir.

2. KURAMSAL ÇERÇEVE

Eğitimde, gerçekleşmesi istenilen davranış değişikliklerinin önemli özellikleri vardır. Bunlardan en önemlisi, gerçekleşmesi istenen, yani duruma göre değiştirilecek ya da geliştirilecek olan davranışın gözlenebilmesi ile ilgilidir (Özçelik, 1998). Nitekim davranışın ne derecede olan gözlenebilme düzeyine sahip olduğu belirlenirken birer ölçme yapılmaktadır. Ölçme ise Stevens (1946) tarafından yapılan tanıma göre “Bir niteliğin gözlenip sonucun bir sayı veya sembolle ifade edilmesi”dir. Değerlendirme ise, bir yargılama işidir ve iki şeyin karşılaştırılmasına dayanır. Turgut ve Baykul (2015) değerlendirmenin tanımını ölçme sonuçlarının bir ölçütle kıyaslanarak bir karara varılması işi olarak yapmıştır.

Öğrenci başarısının ölçülmek istendiği testlerin geçerli ve güvenilir neticeler vermesi şansa ve rastgele bir biçimde gerçekleştirilemeyeceğinden test planlama aşamasına girmeden önce; niçin ölçme yapılacak, ne ölçülecek, nasıl ölçülecek sorularının cevaplandırılması bir zorunluluktur (Tekin, 2016). Ölçme aracının planlanması ise, testin geliştirilmesine, uygulanmasına ve puanlanmasına ilişkin birçok sorunun açık ve detaylı yanıtlanmasını gerektirir (Tosun, Taşkesengil, 2011). Bu bilgilerden hareketle ölçme aracı geliştirme aşamalarını Crocker ve Algina (1986) aşağıdaki işlem basamakları ile açıklamışlardır:

- 1- Testin amacının tanımlanması ve belirtilmesi
- 2- Psikolojik özelliği ya da bu özelliği temsil eden davranışları ve hedefleri tanımlamak
- 3- Belirtke tablosu (seti) hazırlamak
- 4- Madde yazımı (madde havuzu oluşturmak)
- 5- Maddelerin gözden geçirilmesini sağlamak
- 6- Maddeleri, örneklem grup üzerinde denemek
- 7- Madde istatistiklerini hesaplamak, ölçütleri karşılayamayan maddeleri elemek
- 8- Güvenilirlik ve geçerlilik çalışması yapmak
- 9- Testin uygulanma, puanlanma ve puanların yorumlanmasına ilişkin kuralları geliştirmek.

Elde edilen nitelikli ölçme sonuçları aracılığıyla da ölçülen bireyler ya da durumlar hakkında bir değerlendirme yapılması gerekir. Eğitimin bir sistem olduğunu, sistemin kontrol mekanizmasının da değerlendirme süreci olduğunu ifade edebiliriz. Bu süreci ise girdiler, süreç ve çıktılar olmak üzere tanımlayabiliriz.

Değerlendirme ile ilgili bilimsel çalışmalar yapan Thorp (1991) amacına uygun bir değerlendirmenin aşağıdaki özellikleri içermesini belirtmektedir:

- 1- Gelecekteki öğrenme ve öğretmeyi faaliyetlerine etki etmeli ve şekillendirmelidir.
- 2- Öğrencilerin neyi bildiğini, neyi anladığını ve neler yapabileceğini göstermelidir.
- 3- Öğrencilerin gelişimini ölçmelidir.
- 4- Öğrenciler, öğretmenler ve aileler için geri bildirim sağlamalıdır.
- 5- Öğrencilere başarı konusunda güdülemeli ve onları bu şekilde motive etmelidir.

3. YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. “Tarama modeli, çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya ulaşmak için, evrenin tümü ya da ondan alınan bir grup, örnek veya örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir” (Karasar, 2015).

3.2. Araştırma Grubu

Araştırmanın evrenini 2016-2017 eğitim-öğretim yılında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde Kurulu genel ve mesleki liselerde görevli 315 kişi öğretmen oluşturmaktadır. Araştırma evrenini temsil edecek şekilde örneklem seçmek için tabakalı tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

Tablo 1.

Öğretmenlerin Tabakalara Göre Dağılımı

	Genel Lise			Mesleki Teknik lise		
	Öğretmen Sayısı	Ni/N	Örneklem Sayısı	Öğretmen Sayısı	Ni/N	Örneklem Sayısı
Lefkoşa	404	0,23	73	332	0,19	60
G.Mağusa	264	0,15	47	132	0,08	24
Girne	190	0,11	34	0	0,00	0
Güzelyurt	139	0,08	25	104	0,06	19
İskele	119	0,07	21	70	0,04	12

3.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan soru formu; tanıtıcı bilgiler ve Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlik Algısı Ölçeği olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır.

3.3.1. Tanıtıcı /Demografik Bilgiler

Araştırmacı tarafından hazırlanan tanıtıcı bilgiler bölümünde, araştırmaya dâhil edilen öğretmenlerin yaş, cinsiyet, en son mezun oldukları okul türü gibi sosyo demografik özelliklerini, görev yapılan branş, haftalık ders yükü gibi mesleki özelliklerini ve ölçme değerlendirme konusunda eğitim alma durumlarını saptamaya da yönelik 13 soru bulunmaktadır.

3.3.2. Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlik Algısı Ölçeği

Araştırmaya katılan öğretmenlerin ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterliliklerini belirlemek amacıyla Sever (2012) tarafından geliştirilen Ölçme ve Değerlendirme Yeterlik Algısı ölçeği kullanılmıştır. Ölçek dördümlü derecelendirmeyle hazırlanmış 34 önermeden oluşmaktadır. Ölçeğin Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ndeki genel lise ve mesleki liselerde görevli öğretmenlere uygulanabilmesi amacıyla geçerlilik ve güvenilirlik analizleri yapılmıştır. Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) sonucunda modelin kabul edilebilir fit değerleri verdiği görülmüştür. ($\chi^2/df=2,45$, Yaklaşık Hataların

Ortalama Karekökü (RMSEA)= 0,08, İyilik Uyum İndeksi (GFI)= 0,72, Normlaştırılmış Uyum İndeksi (NFI)= 0,90, Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI)= 0,94)

3.4. Verilerin Analizi

Araştırmada soru formundan elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde Lisrel 8.80 ve Statistical Package for Social Science (SPSS) 22.0 paket programları kullanılmıştır. Öğretmenlerin ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlik algılarının belirlenmesi için, kullanılan ölçme aracının yapı geçerliliğinin incelenmesi amacıyla doğrulayıcı faktör analizi ve güvenilirliğinin incelenmesi amacıyla Cronbach Alfa testi kullanılmıştır.

Öğretmenlerin tanıtıcı ve mesleki özelliklerine göre ölçek genelinden ve alt boyutlarından aldıkları puanların karşılaştırılmasında kullanılacak hipotez testlerinin belirlenmesi amacıyla veri setinin dağılımı Kolmogorov-Smirnov testi ile incelenmiş ve veri setinin normal dağılıma uyduğu durumlarda parametrik, uymadığı durumlarda ise parametrik olmayan (nonparametrik) hipotez testleri kullanılmıştır.

Öğretmenlerin cinsiyetlerine ve yükseköğretimde ölçme değerlendirme eğitimi alma durumlarına göre ölçekte yer alan alt boyutlarının karşılaştırılmasında veri setinin normal dağılıma uymadığından ve bağımsız değişkenler iki kategoriden oluştuğundan dolayı Mann-Whitney U testi, ölçek genelinden aldıkları puanların karşılaştırılmasında ise veri setinin normal dağılıma uyduğundan dolayı bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır.

Öğretmenlerin okul dışında ölçme değerlendirme dersi alma durumlarına göre ölçek genelinden ve alt boyutlarından aldıkları puanların karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Öğretmenlerin eğitim durumlarına göre ölçek genelinden ve alt boyutlarından aldıkları puanların karşılaştırılmasında, veri seti normal dağılıma uymadığından ve bağımsız değişkenlerdeki kategori sayısı üç olduğundan dolayı Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Araştırma kapsamına alınan öğretmenlerin ölçek puanlarının bazı değişkenlere göre yordanmasında doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

4. BULGULAR VE YORUMLAR

4.1. 1. Alt Probleme ait bulgular

Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme sürecinin planlanması alt boyutundan yer alan önermelerden en çok uyguladıkları 3 önerme sırasıyla “Sınav soruları ile birlikte cevap anahtarını da hazırlarım.”, “Sınav süresinin; sınavın amacına, soru türü ve sayısına uygun olmasına dikkat ederim.” ve “Öğretim yılı başında ders programı ile ölçme ve değerlendirme etkinliklerinin de planlamasını yaparım.” şeklindedir.

Öğretmenlerin sürecin gözden geçirilmesi alt boyutunda yer alan önermelerden en çok uyguladıkları ilk 3 önerme sırasıyla, “Olumsuz davranışlar için yapıcı yönlendirmelerde bulunurum.”, “Sınav kâğıtlarını değerlendirdikten sonra, öğretmenlerin cevaplayamadıkları sorulara ilişkin konularda tekrarlar -yeniden gözden geçirmeler yaparım.” ve “Değerlendirme sonuçları doğrultusunda, gerekliyse, öğrenme sürecini yeniden gözden geçiririm.” olarak bulunmuştur.

Değerlendirme anlayışı alt boyutunda, öğretmenlerin en çok uyguladıkları önermeler sırasıyla, “Değerlendirme sürecinde derse katılım, ödev ve uygulamalardaki başarı, derse

ilgi ve öğrenme çabası gibi değişkenleri dikkate alırım.”, “Değerlendirme yaparken sadece ortaya çıkan ürünü değil, süreci de dikkate alırım.”, “Değerlendirme yaparken, dönem boyunca gözlediğim kişisel ilerlemeyi de dikkate alırım.” ve “Değerlendirme yaparken öğrencinin derse katılımını dikkate alırım.” şeklindedir.

Öğretmenlerin testin geçerlik ve güvenilirliğine ilişkin en çok uyguladıkları 3 önerme sırasıyla, “Ölçme araçlarının geçerliği/güvenirliğinin sağlanamadığı durumlarda bu araçları tekrar gözden geçiririm.”, “Sınav sonuçlarından (puanlardan) yararlanarak bazı konularda bilgi edinmek için istatistiksel işlemler yapar, grafikler çizerim.” ve “İstatistiksel analizlerle, kullandığım ölçme aracının geçerliğini ve güvenilirliğini test ederim.” önermeleridir.

Öğretmenlerin testin kullanılabilirliği alt boyutunda en çok uyguladıkları ilk 3 önerme sırasıyla, “Sınav sorularını içerikte yer alan konu akışına göre hazırlamaya dikkat ederim.”, “Sınav sorularının madde yapısının aynı olmasına dikkat ederim.” ve “Aynı konularla ilgili olan soruların birbirini izleyecek şekilde bir arada olmasına dikkat ederim.” önermeleridir.

Tablo 2.

Öğretmenlerin Ölçek Genelinden ve Alt Boyutlardan Aldıkları Puanlara Ait Tanımlayıcı İstatistikler

	n	\bar{x}	Medyan	s	Min	Max
Ölçme ve Değerlendirme Sürecinin Planlanması	315	38,43	39	4,85	15	44
Sürecin Gözden Geçirilmesi	315	27,17	27	3,94	15	32
Değerlendirme Anlayışı	315	13,56	14	2,55	4	16
Testin Geçerlik ve Güvenirliğine İlişkin Uygulamalar	315	14,68	14	4,59	6	24
Testin Kullanılabilirliği	315	15,98	16	3,44	5	20
Ölçek Geneli	315	109,83	111	15,04	67	136

Araştırmaya dâhil edilen öğretmenlerin ölçekte yer alan ölçme değerlendirme sürecinin planlanması alt boyutundan ortalama $38,43 \pm 4,85$ puan, sürecin gözden geçirilmesi alt boyutundan ortalama $27,17 \pm 3,94$ puan, değerlendirme anlayışı alt boyutundan ortalama $13,56 \pm 2,55$ puan, testin geçerlik ve güvenilirliğine ilişkin uygulamalar alt boyutundan ortalama $14,68 \pm 4,59$ puan ve testin kullanılabilirliği alt boyutundan ortalama $15,98 \pm 3,44$ puan aldığı tespit edilmiştir. Öğretmenlerin ölçek genelinden aldıkları puan ortalaması $109,83 \pm 15,04$ ’tür. Ölçekten alınan en düşük puan 67, en yüksek puan ise 136’dır. Bu değerler sonucunda ortalamanın yüksek olması algının yüksekliğini gösterir.

4.2. 2. Alt Probleme ait bulgular

Tablo 3.

Öğretmenlerin Cinsiyetlerine Göre ÖDUYYA Ölçeği Alt Boyutlardan Aldıkları Puanların Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	Cinsiyet	n	Medyan	Sıra Ort.	Sıra Top.	z	p
Ölçme ve Değerlendirme Sürecinin Planlanması	Kadın	142	39	164,39	23343,00	-1,13	0,26
	Erkek	173	39	152,76	26427,00		
Sürecin Gözden Geçirilmesi	Kadın	142	29	169,30	24040,50	-2,01	0,04*
	Erkek	173	27	148,73	25729,50		
Değerlendirme Anlayışı	Kadın	142	14	165,48	23497,50	-1,35	0,18
	Erkek	173	14	151,86	26272,50		
Testin Geçerlik ve Güvenirliğine İlişkin Uygulamalar	Kadın	142	14	158,43	22497,00	-0,08	0,94
	Erkek	173	14	157,65	27273,00		
Testin Kullanışlılığı	Kadın	142	17	165,46	23496,00	-1,33	0,18
	Erkek	173	16	151,87	26274,00		

*p<0,05

Tablo 4.

Öğretmenlerin Cinsiyetlerine Göre ÖDUYYA Ölçeği Genelinden Aldıkları Puanların Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklem T Testi Sonuçları

	Cinsiyet	n	\bar{x}	S	t	p
Ölçek Geneli	Kadın	142	111,15	14,58	1,42	0,16
	Erkek	173	108,74	15,36		

Tablo 3 ve Tablo 4 incelendiğinde, araştırma kapsamına alınan öğretmenlerin cinsiyetlerine göre ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algıları ölçeğinde yer alan sürecin gözden geçirilmesi alt boyutundan aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Kadın öğretmenler bu alt boyuttan erkek öğretmenlere göre daha yüksek puan almıştır. Öğretmenlerin ölçek genelinden ve ölçekte yer alan diğer boyutlardan aldıkları puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır ($p>0,05$). Kadın öğretmenlerin ölçek genelinden ve alt boyutlarından aldıkları puanlar erkek öğretmenlere göre yüksek olsa da, bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değildir.

Öğretmenlerin mezun oldukları fakültele göre ÖDUYYA ölçeği genelinden ve alt boyutlardan aldıkları puanların karşılaştırılmasına ilişkin Kruskal-Wallis H testi sonuçlarına göre öğretmenlerin mezun oldukları fakülte türlerine göre ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algıları ölçeği genelinden ve alt boyutlarından aldıkları puanları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir.

Öğretmenlerin yükseköğrenimlerinde ölçme değerlendirme ile ilgili eğitim alma durumlarına göre ÖDUYYA ölçeği alt boyutlardan aldıkları puanların karşılaştırılmasına ilişkin Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre ve Öğretmenlerin yükseköğrenimlerinde ölçme değerlendirme ile ilgili eğitim alma durumlarına göre ÖDUYYA ölçeği genelinden aldıkları puanların karşılaştırılmasına ilişkin bağımsız örneklem t testi sonuçlarına göre araştırma kapsamına alınan öğretmenlerin yükseköğrenimlerinde ölçme değerlendirme eğitim alma durumlarına göre ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik

algıları ölçeği genelinden ve alt boyutlarından aldıkları puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır.

Öğretmenlerin okul dışında ölçme değerlendirme ile ilgili eğitim alma durumlarına göre ÖDUYYA ölçeği genelinden ve alt boyutlardan aldıkları puanların karşılaştırılmasına ilişkin Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre ölçek genelinden ve alt boyutlardan aldıkları puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır.

4.3. 3. Alt Probleme ait bulgular

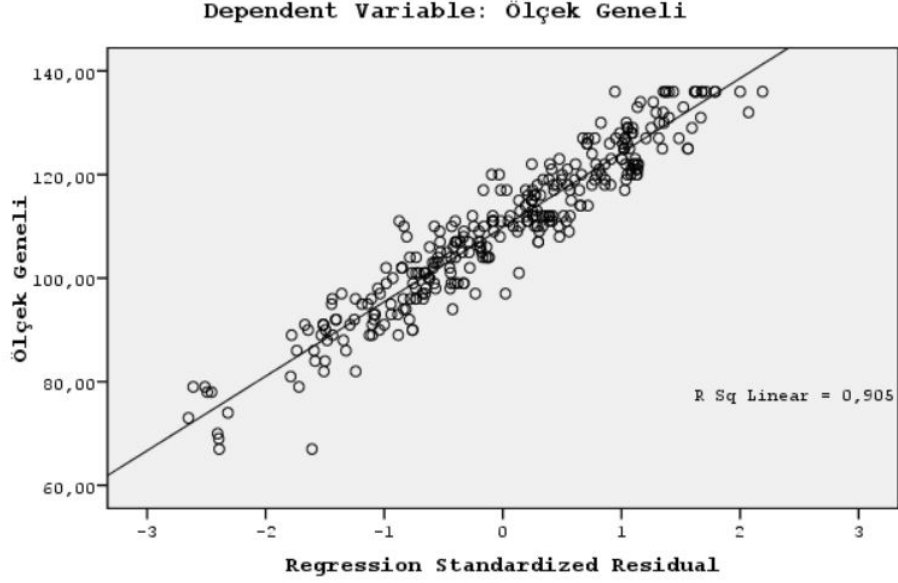
Regrsyon analizine geçmeden önce regresyon analizinin varsayımları incelenmiş ve buna göre öncelikle öğretmenlerin ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algısı ölçeğinden aldıkları toplam puanların normal dağılıma uyumu Kolmogorov-Smirnov testi (K-S) ile analiz edilmiş ve analiz sonucunda toplam puanların normal dağılıma uyduğu saptanmıştır. Öğretmenlerin ölçekten aldıkları toplam puanlarda herhangi bir uç değer (outlier) olmadığı saptanmıştır.

Regresyon analizinin bir diğer varsayımı da hata terimleri arasında otokorelasyon olmamasıdır. Hata terimleri arasında otokorelasyon olup olmadığı Durbin-Watson (D-W) testi ile incelenmiştir. Yapılan analiz neticesinde D-W değerinin 1,69 olduğu saptanmış ve otokorelasyon olmadığı belirlenmiştir.

Regresyon analizinde değişkenler arasında çoklu doğrusal bağlantı (multicollinearity) olmaması gerekmektedir. Çoklu doğrusal bağlantının saptanması amacıyla varyans büyütme faktörü (VIF) ve tolerans değerleri incelenmiş ve sonuçlar Tablo 5’te gösterilmiştir. Buna göre regresyon modelinden çoklu doğrusal bağlantı problemi olmadığı saptanmıştır.

Tablo 5.
Çoklu Doğrusal Bağlantıya İlişkin Bulgular

	Eşdoğrusallık	
	Tolerans	VIF
(Sabit)		
Mesleki kıdem	0,98	1,02
Şuan çalışılan okuldaki öğretmen sayısı	0,99	1,01
Haftalık ders yükü	0,99	1,01

Şekil 1. Saçılım Grafiği

Şekil 1.'deki saçılım grafiği incelendiğinde değişkenlerin eş varyanslı oldukları ve regresyon modelin doğru olduğu görülmektedir.

Buna göre regresyon analizinin tüm varsayımları karşılanmıştır ve regresyon analizi sonuçları aşağıda verilmiştir.

Bazı Değişkenlere Göre Yordanmasına İlişkin Model Özeti

Tablo 6.

Öğretmenlerin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlilik Algularının Bazı Değişkenlere Göre Yordanmasına İlişkin Model Özeti

Model	R	R2	Düz. R2	Tahminin Std. Hatası	D-W
Model 1	0,21	0,04	0,04	14,74	
Model 2	0,26	0,07	0,06	14,56	1,69
Model 3	0,31	0,09	0,09	14,38	

Tablo 6'da verilen adımsal yöntem kullanılarak yapılmış regresyon modellerine ilişkin özet sonuçlar incelendiğinde, Model 1'de tahminci olarak kullanılan mesleki kıdem değişkeninin ölçek genelinden alınan puanlardaki varyansın %4'ünü açıkladığı, Model 2'de kullanılan tahminciler olan mesleki kıdem ve haftalık ders yükü toplam varyansın %6'sını açıkladığı ve Model 3'te kullanılan mesleki kıdem, haftalık ders yükü ve şuan çalışılan okuldaki öğretmen sayısının ölçek genelinden alınan puanlardaki toplam varyansın %9'unu açıkladıkları görülmektedir.

Tablo 7.

Öğretmenlerin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlilik Algılarının Bazı Değişkenlere Göre Yordanmasına İlişkin Model Anova Sonuçları

Model		KT	sd	KO	F	p
Model 1	Regresyon	2990,02	1,00	2990,02	13,76	0,00*
	Artıklar	68027,38	313,00	217,34		
	Toplam	71017,40	314,00			
Model 2	Regresyon	4910,19	2,00	2455,10	11,59	0,00*
	Artıklar	66107,20	312,00	211,88		
	Toplam	71017,40	314,00			
Model 3	Regresyon	6737,08	3,00	2245,69	10,87	0,00*
	Artıklar	64280,32	311,00	206,69		
	Toplam	71017,40	314,00			

*p<0,05

Tablo 7'de verilen öğretmenlerin ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algılarının bazı değişkenlere göre yordanmasına ilişkin model anova sonuçları incelendiğinde, kurulan üç modelinde anlamlı olduğu görülmektedir.

Tablo 8.

Öğretmenlerin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlilik Algılarının Bazı Değişkenlere Göre Yordanmasına İlişkin Regresyon Katsayıları

Model	Tahminciler	Standardize Edilmemiş Katsayılar		Standardize Katsayılar	t	p
		β	Std. Hata	B		
Model 1	Sabit	103,56	1,88		55,03	0,00*
	Mesleki kıdem	0,39	0,10	0,21	3,71	0,00*
Model 2	Sabit	90,01	4,87		18,48	0,00*
	Mesleki kıdem	0,42	0,10	0,22	4,04	0,00*
	Haftalık ders yükü	0,76	0,25	0,17	3,01	0,00*
Model 3	Sabit	74,65	7,06		10,58	0,00*
	Mesleki kıdem	0,39	0,10	0,21	3,79	0,00*
	Haftalık ders yükü	0,77	0,25	0,17	3,12	0,00*
	Şuan çalışılan okulda ki öğretmen sayısı	0,14	0,05	0,16	2,97	0,00*

*p<0,05

Tablo 8 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmenlerin mesleki kıdemlerinin, haftalık ders yüklerinin ve şuan çalıştıkları okuldaki öğretmen sayısının ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algıları ölçeceği puanlarını yordadığı tespit edilmiştir. Öğretmenlerin mesleki kıdemlerindeki 1 birimlik artışın ölçek puanlarının 0,39 birim artırdığı, haftalık ders yükündeki 1 birim artışın 0,77 birim ve şuan çalıştıkları okuldaki öğretmen sayısının 1 birim artması ölçek puanlarını 0,14 birim artırmaktadır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Sonuçlar

Öğretmenlerin; ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlilik algısı puanlarının ölçek alt boyutları bakımından irdelediğimizde, öğretmenlerin yeterlik algısı; “Ölçme ve Değerlendirme Sürecinin Planlanması” ve “Değerlendirme Anlayışı”nın diğer alt boyutlar olan “Sürecin Gözden Geçirilmesi”, Testin Geçerlik ve Güvenirliğine İlişkin Uygulamalar” ve “Testin Kullanışlılığı”na göre öğretmenlerin kendilerini daha yeterli algıladıkları saptanmıştır. Buna ek olarak ölçek bütününe dikkate alındığında ise öğretmenlerin kendilerini yeterli olarak algıladıkları görülmektedir. Bu bulgular Üztemur ve Metin (2015), Dokumacı Sütçü ve Bulut (2015) çalışmalarıyla paralellik göstermektedir. Bu bulgularla örtüşmeyen bir durum Gelbal ve Kelecioğlu (2010) çalışmasında ortaya çıkmaktadır. İlgili çalışma da öğretmenlerin ölçme değerlendirme alanında tekniklerin kullanımı ve hazırlanmasında eğitime ihtiyacı olduğu belirtilmiştir. Baş ve Beyhan (2016) çalışmasında öğretmenlerin eğitimde ölçme ve değerlendirmeye yönelik algılarının bilgi ve boyutunda düşük seviyede olduğu, Benzer ve Eldem (2012) çalışmasında ise Türkçe ve Edebiyat öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme yeterlik seviyeleri düşük çıkmıştır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde görev yapan Genel ve Meslek Lisesi öğretmenlerinin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlik Algısı Ölçeğine vermiş oldukları yanıtlar için; cinsiyet değişkenine göre yapılan karşılaştırmalarda ölçeğin geneli ve her bir boyutuna ilişkin yeterlik düzeyleri, sadece “Sürecin Gözden Geçirilmesi” alt boyutunda anlamlı fark bulunmuştur. Bunun sonucunda “Sürecin Gözden Geçirilmesi” alt boyutunda; kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre kendilerini daha yeterli algıladıklarını göstermektedir. Ölçek geneline ve diğer alt boyutlara baktığımızda cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark bulunamamıştır. Bu ölçek geneli sonuç Dokumacı Sütçü, Bulut (2015) çalışmasında benzerlik göstermiş fakat Üztemur ve Metin (2015) çalışmasında erkek öğretmenlerin kendilerini daha yeterli gördükleri noktasında; Can ve Beyhan (2016) çalışmasında kadın öğretmenlerin kendilerini daha yeterli gördüklerinden dolayı örtüşmemektedir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde görev yapan Genel ve Meslek Lisesi öğretmenlerinin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlik Algısı Ölçeğine vermiş oldukları yanıtlara göre ölçme ve değerlendirme dersi alıp almama durumu, hizmet içi eğitim alıp almama durumu ve mezun oldukları yükseköğretim programı değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Mezun olunan yükseköğretim programı değişkenine açısından bulgular; Üstüner, Demirtaş, Cömert, Özer (2009) çalışması ve Üztemur ve Metin (2015) çalışmasıyla da aynı benzer sonucu göstermiştir. Baş ve Beyhan (2016) çalışmasında ise öğretmenlerin mezun oldukları fakülte türlerine göre ölçme değerlendirme yeterlikleri gerek bilgi gerekse beceri yönünden, lisansüstü öğretmenlerin bilgi ve beceri yönünden daha yüksek seviyededir. Ölçme ve değerlendirme dersi alıp almama durumu açısından da Dokumacı Sütçü ve Bulut (2015) çalışmasıyla sonucun paralel olduğuna ulaşılmıştır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde görev yapan Genel ve Meslek Lisesi öğretmenlerinin Ölçme Değerlendirme Uygulamalarına Yönelik Yeterlik Algısı Ölçeği puanlarının, kıdem yılına, halen görev yapmakta olduğu okuldaki hizmet yılına, görev yapılan okuldaki öğrenci sayısına, görev yapılan okuldaki öğretmen sayısına, toplam ders

yükü değişkenlerine göre yordamasına ilişkin olarak; öğretmenlerin mesleki kıdemlerinin, haftalık ders yükünün ve şuan çalıştıkları okuldaki öğretmen sayılarının ölçüğü yordadığı tespit edilmiştir. Bu bulgulara göre; kıdemden fazla olması deneyim ile kuramsal bilginin harmanlanıp uygulanması olarak, öğretmen sayısının fazla olmasının ölçüğe etkisi ise, öğretmenlerin aynı çatı altında bilgi paylaşımı ile ifade edilebilir. Ayrıca ortaya çıkan bu sonuç; Bal ve Doğanay (2010) ve Güneş’in (2007) çalışmasıyla örtüşmektedir. Bununla beraber; Baş ve Beyhan (2016) ve Aydın (2005)’nin çalışmasıyla örtüşmemektedir. Baş ve Beyhan (2016) çalışmasına göre, Mesleki kıdemi daha az olan genç öğretmenler lehine istatistiksel olarak anlamlı iken, Aydın (2005) çalışmasında mesleki kıdemi düşük olan öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamaları yaşça büyük meslektaşlarına göre daha iyi sonuçlar vermektedir.

5.2. Öneriler

Bu çalışmanın bulgularına paralel olacak şekilde, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik daha sonraki araştırmalara yön verecek öneriler aşağıda sunulmuştur:

- 1- Bu araştırma sonucuna göre Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti genelinde görev yapan genel ve meslek lisesi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme yeterlik algı seviyesinin yükseltilmesi amacıyla, kıdem yılı yüksek öğretmenlerin, mesleğe yeni başlayan öğretmenlerle belirli zaman aralıklarında toplantı, seminer v.b ile bir araya gelerek aralarında bilgi paylaşımında bulunabilirler.
- 2- Bu araştırma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti genelinde görev yapan genel ve meslek lisesi öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yeterlik algıları nicel araştırma yöntemi kullanılarak incelenmiştir. Farklı bir çalışma ile öğretmen görüşleri ile birlikte öğrenci görüşleri (nitel ya da nicel yöntemle) alınarak, iki sonuç hakkında değerlendirmede bulunulabilir.
- 3- Bu araştırma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde genel ve mesleki liselerde görev yapan öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlik algılarını içermektedir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde görev yapan diğer eğitim kademelerindeki öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik algıları da incelenebilir. İnceleme sonucunda, ortaya çıkacak genel sonuca göre KKTC genelinde eylem planı çıkarılabilir.
- 4- Bu araştırma Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti genelinde görev yapan genel ve meslek lisesi öğretmenleri ile sınırlı tutulmuştur. KKTC’deki ilçeler bazında ayrı bir çalışma yapıp, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik yeterlik algıları incelenebilir ve ilçeler arası karşılaştırma yapılabilir. Ortaya çıkan farklılıkların nedenleri incelenebilir.

KAYNAKÇA

- Akdağ, G. ve Ekmekçi, S. (2012). Fen ve teknoloji öğretmenlerinin ölçme-değerlendirmeye ilişkin yeterlilik algıları ve görüşleri (Adıyaman İli örneği). *Route Educational and Social Science Journal*, 2(3), 253-273.
- Aydın, F. (2005). Öğretmenlerin alternatif ölçme değerlendirme konusundaki düşünceleri ve uyguladıkları, H. Kıran (Ed.), XIV. Ulusal eğitim bilimleri kongresi, (775-779), Ankara: Anı Yayıncılık.
- Bal, A. P. ve Doğanay, A. (2010). İlköğretim beşinci sınıf matematik öğretiminde ölçme-değerlendirme sürecinde yaşanan sorunların analizi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 16(3), 373-398.
- Baş, G. ve Beyhan Ö., (2016). Öğretmenlerin eğitimde ölçme ve değerlendirmeye yönelik öz yeterlik algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi*, 7(1), 18-32
- Benzer, A., ve Eldem, E. (2013). Türkçe ve edebiyat öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme araçları hakkında bilgi düzeyleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21(2), 649-664.
- Crocker, L. and Algina, J. (1986). *Introduction to Classical and Modern Test Theory*. New York: CBS College Publishing.
- Çokluk Ö., Şekercioğlu G. ve Büyüköztürk, Ş. (2014). *Çok değişkenli istatistik SPSS ve LISREL uygulamaları*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Dağlı, G. (2015). Kuzey Kıbrıs'ta Eğitim Bakanlığı, öğretmen, veli ve sendika yöneticilerinin eğitim reformlarına yönelik görüşleri ile ilgili olarak karşılaştırmalı durum çalışması. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 13(1), 119-135.
- Dokumacı Sütçü, N. ve Bulut, İ. (2015). Ortaokul matematik öğretmenlerinin alternatif ölçme ve değerlendirme tekniklerini kullanma düzeylerine ilişkin yeterlik algılarının değerlendirilmesi. *E-International Journal of Educational Research*, 6(3), 23-45
- Daniel, L. G. and King, D. (1998). A knowledge and use of testing and measurement literacy of elementary and secondary teachers. *Journal of Educational Research*, 91 (6), 331-344.
- Ertuğrul, H. (2015). *Öğretmenin başarı kılavuzu*. İstanbul: Nesil Yayıncılık
- Genç, S. Z. (2000). *Bilgi toplumunda öğretmen eğitimi*. Eğitim Yönetimi, 23, 375-386.
- Gullikson, A. R. (1984). Teacher perspectives of their instructional use of tests. *Journal of Educational Research*, 77(4), 244-248.
- Gelbal S. ve Kelecioğlu H. (2007). Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yöntemleri hakkındaki yeterlik algıları ve karşılaştıkları sorunlar. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 33, 135-145.
- Güneş, A. (2007). Sınıf öğretmenlerinin kendi algılarına göre ölçme ve değerlendirme yeterlikleri. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kablan, Z. (2014). Hedef belirleme: bilişsel, duyuşsal ve devinişsel alanlar. H. Şeker(Ed), eğitimde program geliştirme kavramlar yaklaşımlar (127-160). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Karasar, N. (2015). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim ve Kültür Bakanlığı (KKTCMEB). (2005). Kıbrıs Türk Millî Eğitim Sistemi. Lefkoşa: Talim Terbiye Dairesi (01.01.2017 tarihinde <http://talimterbiye.mebnet.net/KibrisTurkEgitimSistemi.pdf> sitesinden alınmıştır.).
- Leech, N. L., Barrett, K. C. and Morgan, G. A. (2015). *IBM SPSS for Intermediate Statistics: Use and Interpretation*. New York: Routledge.
- Mertler, C. A. (1999). Assessing student performance: A descriptive study of the classroom assessment practices of Ohio teachers. *Education*, 120 (2), 285-297.
- Özçelik, D. (1998). *Ölçme ve değerlendirme*. Ankara: ÖSYM Yayınları.
- Stevens, S. S. (1946). On the theory of scales of measurement. *Science*, 103, 677-688.
- Tekin, H. (2016). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme*. Ankara: Yargı Yayınları.
- Thorp, S. (1991). *Race, equality and science teaching*. Hatfield: ASE (useful activity on the "principles of good assesment").
- Tosun, C. ve Taşkesenligil, Y. (2011). Revize edilmiş Bloom'un Taksonomisi'ne göre çözümler ve fiziksel özellikleri konusunda başarı testinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(2), 499-522.
- Turgut, M., F. ve Baykul, Y. (2015). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Üztemur S. S. ve Metin C. (2015). Sosyal bilgiler öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme alanındaki kavram yanılgıları ve öz yeterlik inançlarının incelenmesi. *Anatolian Journal of Educational Leadership and Instruction*, 3(2), 41-67
- Üstüner, M., Demirtaş, H., Cömert, M. ve Özer, N. (2009). Ortaöğretim öğretmenlerinin öz-yeterlik algıları. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 9 (17), 1-16
- Yılmaz, M. (2016). *Etkili öğretmenlik*. İstanbul: Değerler Merkezi Eğitimi Yayınları.
- Zhang, Z. and Burry-Stock, J. A. (2003). Classroom assessment practices and teachers' self- perceived assessment skills. *Applied Measurement in Education*, 16 (4), 323-342.

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

The education's basis function appears to be "getting the individual ready" by constructing the individual's knowledge with experience, observation, and with trial and error. This education's main feature is to get the individual's intelligence level to be affective and equipped with kinaesthetic properties for the individual to be able to resolve any problem they will be facing during their life (Kablan, 2014). As earning these characteristics after a cursory education cannot be accepted, the individual should be able to solve the problems he/she is faced with and so with a specific plan/ program must advance to a sufficient level with practical experience, therefore the individual must be provided to show the wanted behavioural characteristics during the plan/ program. Today, a person who teaches information, a technique, or art is known as a "teacher", and above these qualities, is the person who helps the student learn how to access information and also help them make a habit of it. (Yılmaz, 2016). One of the teacher's strategic mission is to assess and evaluate for sufficiency. Turkish Republic of Northern Cyprus does not want to be behind science and technology and so has started doing big attempts and investments in education, and with the Turkish Republic's support, has started giving education in a contemporary civilization level. As a result, TRNC's education system is up to date and has been modernized by TRNC Ministry of National Education's Board of Education and Discipline. Modernized Cyprus Turkish Education system is up to date with the application of assessing and evaluating. Assessing and evaluating in the TRNC Education System, helps the students think and decide independently as well as contributing in cognitive development, self-evaluation, their educational level and their talent.

2. Method

The scanning technique has been used for the research. The research is based upon 315 teachers working in general and vocational high schools in TRNC's during the 2016-2017 educational year.

During the research as a data collection tool, question forms were used that were prepared by the researcher; introductory information as well as Assessing - Evaluating and level of competence that has been improved upon by Sever (2012), are both the two sections that the research is based upon. Lisrel 8.80 and Statistical Package for Social Science (SPSS) 22.0 were used for the data statistic evaluation.

In order to determine the teachers assessing and evaluating methods level of competence, and to see if the assessing system used is valid and reliable, a confirmatory factor analysis and the Cronbach Alfa test has been used. According to the teacher's identity, hypothesis testing was used to compare the scores on a general scale and the lower grade scores, and in order to determine the data set distribution, it was examined by the Kolmogorov-Smirnov test. According to the teacher's gender and Assessment and Evaluation education they have got in University, the Mann-Whitney U test was used for the comparison on the lower scales, and the independent sample T test was used for the general scale point comparisons. For the teachers who took a course in Assessment and Evaluation outside of school, the Mann-Whitney U test was used to compare the general

scale and lower grade scores. According to the teacher's education status, the Kruskal-Wallis test was used to determine the normal distribution of the data set for the comparison of the general scale and lower grade scores. During the research, linear regression analysis was used for some of the scale scores of the teachers that were predicted to be unsteady.

3. Findings, Discussion and Results

When we examine teacher's perception in efficiency in their assessment and evaluation methods, we notice that their perception in efficiency is; "The Planned Process of Assessment and Evaluation" and "Evaluation Concept" also "Reviewing the Process", "The Validity and Reliability of the Tests" and "It has been detected that the practical use of the test makes the teachers feel more sufficient." Above this, looking at the whole scale, we can see that the teachers find themselves sufficient. These findings are parallel to Üztemur and Metin (2015), Sütçü and Bulut's (2015) studies. These findings are different in Gelbal and Kelecioğlu's (2012) studies. In their studies, it is stated that teachers need education to be able to prepare and use the techniques for Assessing and Evaluating. A study of Baş and Beyhan (2016) state that the teacher's assessment and evaluation in education are on a low perception level, as for Benzer and Eldem (2012) state that their studies have shown that the Turkish and Literature teachers are low on their level of competence with assessment and evaluation.

A comparison has been made with the teachers working in general and vocational high schools in TRNC that have contributed in giving answers to The Assessment and Evaluation Method Level of Competence Scale. When comparing between the two genders, on general scale and level of competence, there has only been a difference in "Reviewing the Process". ($p < 0.05$) As a result, this shows that female teachers feel more qualified than male teachers do. When we look on the general scale and other levels, we do not see a significant difference. ($p > 0.05$). As a general result to this scale, Sütçü, Bulut (2015) has shown similar results in his study, but according to Üztemur and Metin's (2015) study, male teachers were found to feel more qualified, whereas in Can and Beyhan's (2016) study, they found that female teachers found themselves to be more qualified, therefore the result is unstable.

According to the answers of the teachers working in general and vocational high schools in TRNC that have contributed in giving answers to The Assessment and Evaluation Method Level of Competence Scale, it is seen that there has been no meaningful difference in the teachers getting Evaluation courses, in-service training or any change in the university training programs. ($p > 0.05$). Üstüner, Demirtaş, Cömert, Özer (2009) and Üztemur and Metin (2015), have also shown the same result in their studies with there being no change in the university programs. However, according to Baş and Beyhan's (2016) studies, it shows that depending on the faculty of where the teacher graduated, in information or skill wise, they are on a higher level in assessment and evaluation. Sütçü and Bulut's (2007) studies also show that their results are parallel about option of the assessment and evaluation courses.

The teachers working in general and vocational high schools in TRNC that have contributed in giving answers to The Assessment and Evaluation Method Level of Competence Scale, have been taken into account their years of seniority, the amount of years the teacher has been working in the school, the amount of students there are in the

school, the number of teachers in the school, the number of lessons the teacher attends to, professional seniority, and their weekly course load. According to these studies, it has been seen that the more the years of seniority, the more experience and theory can be blended to carry out and the more teachers there are at a school, the more they are able to share information with each other. Also this result matches up with Baş and Bayhan's (2016) and Aydın's (2015) study. As stated in Baş and Bayhan's (2016) study, the younger teachers with less seniority are able to think more statistically and Aydın (2005) in his study claims that the younger teachers with less seniority get better results in assessment and evaluation compared to senior teacher.